

Kent u deze man?

Hij domineert mede de afdeling snuffelboeken en houdt zicht op de komende en gaande man, kortom is een onge kroonde beveiligingsmedewerker. Tenslotte beoefenen wij een delicate hobby. JAN MOERMAN is al 40 jaar verzamelaar. En waarom, hoezo dan? Vanwege de rust, de spirituele inspirerende rust, is zijn antwoord. Het is een heerlijk ontspannende hobby. Vooral als je er een lekker muziekje bij hebt, dan vliegen de tijd en je postzegels onder je vingers door!

U moet weten dat hij jaarlijks

80.000 kilometer over de weg ging voor zijn werk in de hele Benelux. Van Delfzijl tot Luxemburg kende hij bijna alle plekjes. Jan installeerde schotels voor winkels in winkelcentra voor radioverbinding. Hij was overal een welkome gast, want hij bracht de muziek binnen. Er is geen winkelcentrum of Jan kent de ins en outs. U moet zich wel realiseren dat 80.000 kilometer bijna 2 keer de aarde rond is. Dat doet Andre Kuiper in december in zijn Sojoez raket wat sneller dan Jan, maar om zoveel kilometers altijd maar weer schadevrij te rijden is niet niks! Niet alleen vanwege het feit dat Jan met zijn muziek de boel in de Benelux opvrolijkte, ook vanwege zijn onvervalste Amsterdamse humor wond hij in veel winkels het personeel om zijn vinger.

Dank zij de pensionering op 65 jarige leeftijd, u leest het goed, is er nu in de afgelopen jaren toch hier en daar een plekje op de Beneluxkaart waar de boel zo veranderd is dat Jan zelfs zijn tomtom zou kunnen raadplegen, maar dat zijn nog schaarse plekken. We zullen hem over 5 jaar nog eens aan de tand voelen.

Dat altijd maar reizen zit bij zijn zoon en dochter ook in het bloed. Zoon Mike voer met gigantische tankboten door België en Nederland om van Pernis naar alle delen van het land olie en benzine te brengen. Slechts een keer ontmoetten vader en zoon elkaar. Dat was op de pont bij Woudrichem. Daar passeerde Mike met tonnen Euroloodvrij om te zorgen dat ze in Groningen kunnen blijven rijden. Inmiddels is Mike bij de Amsterdamse waterpolitie, en trotse vader van een leuke zoon Cas. Als Medvedev of homo's in parades gaan, dan is Mike er met zijn snelle boot altijd bij.

Voor zijn dochter Cilla was Europa te klein. Haar wereld begon pas voorbij Gibraltar. Zij zwierf door Afrika en Azië. En waar belandde ze uiteindelijk? Juist, om de hoek bij Stockholm in Zweden. Zij raakte verliefd op een bomverzorger in Stockholm (voorlopig heeft hij daar werk genoeg) en dat was een Nederlandse Zweed, nee, een Zweedse Nederlander. Ze spreken dus twee talen. Maar hij werkt in het mooiste park van het Scandinavische land, in het centrum van de hoofdstad, in Djurgarden. Hun kinderen vinden het geen probleem dat ze maandenlang door de sneeuw naar hun school toe meten.

Zo heb je als vader en moeder ook een doel om naar toe te gaan, want je wilt toch af en toe je kleinkinderen zien. Maar het is ook een reden om je verzamelgebied uit te breiden. Mooie albums Zuid Afrika en Zweden verschenen op de plank.

Zoals gezegd hij heeft graag een muziekje bij het zegelen. Dat komt omdat hij altijd al in de muziek werkte en het komt omdat zijn 2^e hobby is het onderhouden en herstellen van bandrecorders. Kijkt u nog even thuis of u hem nog met een apparaat kunt verrassen. Jan haalt er na verloop van tijd altijd muziek uit.

Volgens Ria, zijn vrouw, vervelen zijn beide hobby's hem nooit. Dat is maar goed ook, want Jan is getrouwd met een hele creatieve vrouw die de mooiste schilderijen en beelden maakt, maar ook veel toegepaste kunst pleegt te doen met papier en rubber. Tot deze zomer gaf ze ook cursussen. Ook haar hoor je niet. Jan zit op de zolder en mag niet meer uitbreiden in huis en Ria een etage lager en.... Zij mag ook niet meer uitbreiden in huis. Vandaar dat voor Ria een atelier in de tuin verscheen.

Het valt ook hier weer op dat beiden een actieve hobby beoefenen waar veel aan te beleven is. Dat schreven we ook al over andere leden. Je hoort ze allebei niet, alleen een achtergrond muziekje uit

Jan's bandrecorder. Alleen voor een voetbalwedstrijd zet Jan alle hobby-activiteiten op nul, dan is hij kamerbreed voor de tv te vinden. Zo kunt u een Amsterdams verslag horen van een wedstrijd. Want als oud voetballer kent hij zijn pappenheimers.

Hoe komt Jan aan al zijn postzegels? Hij is een graag bezoeker van de Hollandse in Alkmaar. Scoort, zoals hij dat noemt 'een lekker kaveltje', en is weer dagen onder zeil. Enkele zegels ruilen, daar is hij niet zo van, boeken tegelijk uitwisselen dat is meer zijn stek. Samen met Piet Hos en Jan Neelen beheert hij de stuiverboeken. Een leuke klus voor de club. En aan het uitnamepercentage te zien, geen ondankbare klus. Jan is mijn vriend sedert de kinderen van ons op de peuteracademie studeerden. In de voormalige slagerij Mul was een peutersoos ingericht. Daar moest toen geschilderd en gerommeld worden. Er moest een zandbak geschapen worden, en dat allemaal scheidt een band begrijpt u wel. Maar het opmerkelijkste is dat we allebei het over onze hobby kunnen hebben, en dat is mooi, nee, dat is prachtig, niet dan!

Uw secretaris.

